

[Alfred Jensen.]

gældende, og det vil altså sige, at vi stemmer sammen med venstre og de konservative for, at man ikke gennemfører den store vej-omlægning, men den kortere og billigere. Jeg kan endvidere i overensstemmelse med de synspunkter, jeg gjorde gældende ved første behandling, anbefale, at man stemmer for ændringsforslag nr. 2, stillet af partiet venstre. Jeg skal ikke bruge flere ord for at motivere vor stilling nu ved anden behandling; hvad jeg har sagt her, må være tilstrækkeligt, når det sammenholdes med, hvad jeg sagde ved lovforslagets første behandling.

Tholstrup: Jeg har desværre ikke haft lejlighed til at følge forhandlingerne i udvalget, men så meget mere til at studere forholdene ude på vejene, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Lysholt Hansen i, at det er af stor trafikmæssig betydning at få vejene godt udbygget. Kunne vi blot få regeringspartiet til at indse, at det samme gælder køretøjerne, der skal køre på vejene, kunne vi blot få den samme friske og moderne opfattelse med hensyn til dem, ville der være mindre konservatisme i regeringen, end der er, og det ville være til stor nytte for trafikken. Vi må imidlertid være glade for de lyspunkter, der er i regeringens lovforslag, og tager med glæde imod det, der foreslås her.

De to ændringsforslag, der er stillet af henholdsvis venstre og venstre-konservative, kan vi ikke stemme for. Når det ærede medlem hr. Anker Lau taler om, at der kan spares 5 eller måske 7 mill. kr., vil jeg dertil sige, at der jo kun er tale om en udskydelse af betalingen; den kommer senere. Det ærede medlem sagde også, at man var klar over, at hvis man tog fejl, ville man senere komme til at betale mere, end hvis man tager det i første omgang. Nu er forholdet jo det, at det ændringsforslag, som kun har venstres støtte, drejer sig om et område, hvor der er en stærkt stigende trafik, og her er der ikke tvivl om, at der bliver brug for bedre vejforbindelser, end der er i dag, og at følge forslaget betyder en række ekspropriationer, hvor man nu har lagt vejen tilrette således, at det kun er arbejdet, der skal udføres.

Derimod ligger det noget anderledes med hensyn til det ændringsforslag, som også har fået de konservatives støtte. Der er det måske knap så påkrævet, og det er sikkert rigtigt, som det er sagt af visse ordførere, at her kan man ikke regne med nogen stærk stigning i trafikken. Her ligger det imidlertid sådan, at store forberedelser er foretaget, og derfor kan man gå med til det, men det er jo ikke sikkert, man ville have lavet det fra begyndelsen på den måde, hvis man havde stået frit, hvad man altså ikke gør, når man står med disse halvfærdige anlæg.

De 5—7 mill. kr. er jo småpenge ved siden af det, som venstre går så stærkt ind for med hensyn til den farvede benzin, et beløb, der ligger 4—5 gange så højt, og som man smider lige ud ad vinduet; man får overhovedet ikke noget for det. Her får man dog nogle veje for pengene, og så er der den forskel, at de 30 mill. kr., man smider ud ad vinduet, skal efterfølges af endnu flere penge, hvis man opretholder denne lov om den farvede benzin, der nu måske bliver vedtaget en af de nærmeste dage, hvis ikke partiet venstre bliver klogere, for så ved vi jo, at de socialdemokratiske folketingsmænd med glæde afstår fra at stemme derfor. Men et løfte skal jo holdes.

Vi har set et lærerigt eksempel på, hvorledes man ofte kommer for sent herhjemme med vejudbygning, nemlig Køgevejen. Nu har det ærede medlem hr. Tesdorpf og jeg prøvet at påvirke de skiftende trafikministre for at få lavet to ekstra vejbaner på den nuværende vej. Pladsen er der; der er vejgrøfterne; de skal blot fyldes ud, og så tæppebelægning derpå — så har man fire vejbaner, det er meget enkelt. Men det ville man altså ikke gå med til, fordi man jonglerede med tanken om at lave en helt ny motorvej 1 km inde i landet. Vi har sagt: ja, men den dag kommer, da der er brug for begge veje. Og hvad ser vi så, da forhandlingerne finder sted med amtsrådet her forleden? Jo, så vedtager man både at anlægge den nye vej til 30 mill. kr. 1 km inde i landet og at udvide den bestående vej. Man kunne altså lige så godt have fulgt det ærede medlem hr. Tesdorpf og mine ønsker, dengang de blev